

РЕШЕНИЕ

№ 40092

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **10511** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл.84 ал.4, вр. чл. 78 ал. 5 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.
Образувано е по жалба от 15.09.2025г. на М. У. С., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., чрез процесуален представител, срещу Решение № 4144/21.07.2025г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което е отнет хуманитарния статут на жалбоподателя на основание чл.78, ал.5 вр. чл.17 ал.4 вр. чл.13 ал.1 т. 7 ЗУБ.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и неправилност на постановеното решение, като се твърди, че административният орган не е обсъдил в оспорвания акт чл.9 ал. т.3 ЗУБ, която е в синхрон с чл.15 б „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2024г. и се е позовал избирателно на фактите, изложени в интервюто. Твърди, че е налице безогледно насилие в С. и е налице опасност за жалбоподателя от тежки посегателства, ако се завърне в страната си по произход. По същество се иска отмяна на решението, като се претендират разноските, за което се представя списък в съдебно заседание.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, в съдебното заседание изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, като счита, че при издаване на оспореното решение са налични основанията за отнемане на хуманитарния статут на жалбоподателя, тъй като той пред интервюиращия орган умишлено е укрil престоя си в Република Турция. Прави възражение за разноските по делото, алтернативно-за тяхната прекомерност.

Административен-съд С.-град, Първо отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на

страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 01.11.2023г. М. У. С. е подал молба за международна закрила. /л.203/

В хода на административното производство за преценка за предоставяне или не на хуманитарен статут и статут на бежанец е проведено интервю с жалбоподателя на 19.02.2024г. /л.145/, при което той е заявил, че е напуснал С. нелегално за Турция на 10.10.2023 година, като на турска територия останал само 10 дни и преминал в България. Посочил е, че със съпругата му се оженили в С. преди 5 - 6 години. Заявил е също, че е напуснал С., заедно със съпругата и децата си, но не му останали пари, затова дошъл сам в България, като е изложил твърдения, че няма издадени документи от Турция, а съпругата и децата му живеели нелегално на турска територия, защото също нямали документи от Турция.

С решение № 3878/29.02.2024г. на Заместник-председателя на ДАБ, на М. У. С., е предоставен хуманитарен статут. /л.129/

На 18.07.2024г. М. У. С. подава молба за събиране на семейство със съпругата си и трите си деца.

Във връзка с молбата му за събиране на семейство, с М. У. С. е проведено интервю на 17.10.2024 г. /л.78/, при което той е заявил, че децата му са родени в Турция, защото от 2017 година досега съпругата му живеела в Турция и не се е връщала в С.. М. У. С. е посочил, че той също е живял в Турция, но не за дълги периоди-за периоди от 6 - 8 месеца, след което се връщал в С. за един - два месеца, след което отивал отново в Турция. Посочил, че не можел да сметне точно колко е пребивавал на турска територия. Споделя, че съпругата и децата му имат издадени турски документи, както и той самият има кимлик от Турция, но непомни точно кога му го издали, но не му го удължили, защото нямало ред и се чакало много време, за да го удължат. М. У. С. е заявил, че със съпругата му са се оженили в Турция на 26.01.2017 година и имали религиозен брак.

Във връзка с възникналите в хода на производство по разглеждане на молбата за събиране на семейство съмнения относно продължителността на престоя му в Република Турция, предоставения на М. У. С. хуманитарния му статут в Република България е преразгледан и на 15.04.2025г. е изготвено становище, с което се предлага статута на жалбоподателя да бъде отнет. /л.74/

На 23.05.2025 г. е проведено интервю с М. У. С., в което той е заявил, че е напуснал С. през 2015 година, нелегално за Турция, но след пет месеца го върнали в С.. След четири месеца отново отишъл в Турция, но не си спомнял годината. Останал 3 - 4 години в Турция и след това дошъл в България. Посочил е, че досега се е притеснявал и сега е изявил желание да каже самата истина, като е посочил, че през 2010 година или 2011 година е напуснал С., заедно със своите родители и отишли в Турция през КПП. Изрично е заявил, че около 10 години е живял легално в Турция и имал издаден турски документ - кимлик. М. У. С. решил да напусне Турция, защото документите, които издавали от тази страна били временни. Посочил е, че семейството му имат издадени турски документи - кимлици и живеят легално в [населено място], окръг У.. В интервюто жалбоподателят е заявил, че хора от лагера са му казали да не казва истината точно колко време е бил в Турция и поради тази причина, по време на интервюто във връзка с молбата му за международна закрила, той не казал, че е прекарал много време в Турция.

В хода на административното производство е изготвена справка от 01.07.2025г. относно обществено- политическата обстановка в С. от Дирекция „Международна дейност“ /л.49/

С Решение № 4144/21.07.2025г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС е отнет предоставения хуманитарен статут на основание чл.78 ЗУБ.

На 02.09.2025 решението е връчено лично на жалбоподателя.

На 15.09.2025г. е подадена жалба от Решение № 4144/21.07.2025г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, срещу Решение № 4144/21.07.2025г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е отнет предоставения хуманитарен статут на основание чл.78 ЗУБ.

Административен Съд С. – град, I отделение, 21-ви състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

На 02.09.2025 Решение № 4144/21.07.2025г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС е връчено лично на жалбоподателя. На 15.09.2025г. е подадена жалба от М. У. С. срещу решението и в този смисъл е спасен 14-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 4 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Не се спори по делото, че решението е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма.

Съдът намира, че в хода на административното производство по издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, довели ограничаването на правото на чужденеца да участва в него.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че по отношение на М. У. С. са налице предпоставките по чл. 17, ал. 4, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 7 от ЗУБ за отнемане на предоставения му хуманитарен статут.

Административната процедура по отнемане на предоставена международна закрила е детайлно регламентирана в чл. 78 от ЗУБ. Съгласно ал. 1 на тази разпоредба, производството за отнемане или прекратяване на предоставена международна закрила се образува при наличие на нови данни, които дават основание за преразглеждане на предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут.

Нормата на чл. 17, ал. 4 от ЗУБ предвижда, че предоставен хуманитарен статут се отнема, когато по отношение на чужденеца се установи наличието на основание по чл. 12, ал. 2 или чл. 13, ал. 1, т. 6 и 7 ЗУБ. Съответно чл.13 ал.1 т.7 ЗУБ предвижда основаниято-„ умишлено, в устна или писмена форма, дава невярна или укрива съществена информация относно своя случай“

В случая са налице основанията по чл. 17, ал. 4 във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 7 от ЗУБ -установява се по безспорен начин, че той е дал невярна и е укрив съществена информация относно престоя си в Република Турция, като по този начин умишлено е заблудил административния орган, поради и което му е предоставено първоначално хуманитарен статут. В последно проведеното с жалбоподателя интервю той е заявил, че в продължение на около 10 години е живял легално в Турция, имал е издаден документ - кимлик, а семейството му продължава да живее легално на турска територия и тъй като умишлено е укрив тази съществена информация, по време на разглеждането на молбата му за закрила не е извършен анализ дали Република Турция се явява за сирийския гражданин като „трета сигурна държава" по смисъла на §1, т. 9 от ДР на ЗУБ и при установяване на законовите предпоставки, да му бъде отказано предоставянето на хуманитарен статут в Република България.

Правилно административният орган е преценил, че към датата на издаване на решението за

отнемане на хуманитарния статут е налице съществена промяна в обществено - политическия живот в С., която е послужила като основание за предоставянето на хуманитарен статут с решение № 3878/29.02.2024г. на Заместник-председателя на ДАБ.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за безогледно насилие в страната по произход на жалбоподателя. В хода на производството по отнемането на вече предоставения хуманитарен статут на М. У. С., е събрана точна и актуална информация, свързана с общата обстановка в държавата по произход на чужденеца С., базирана на различни източници- по преписката е приложена справка от Дирекция „Международна дейност“ от 01.07.2025г. относно обществено-политическата обстановка в С., която отговаря на посочените изисквания и въз основа на която административният орган е взел решение за предпоставките по чл.9 ЗУБ.

В справката е посочено, че в след падането на режима на Б. А. на 08.12.2024г., на 29.01.2025г. А. ал Ш. е назначен за временен президент на С., като обявява преходно правителство. Посочено е, че на 13.05.2025г. президентът на САЩ Д. Т. е заявил, че ще разпорежи отмяна на санкциите срещу С., което отваря пътя за по-голямо участие на работещите в С. хуманитарни организации и улеснява чуждестранните инвестиции и търговията, докато страната се възстановява. Посочено е, че ВКБООН е изчислил, че към 26 юни 2025г., считано от 08.12.2024г. около 628 029 сирийци са се върнали обратно в С. от съседни страни и с това общият брой на сирийските граждани, които за се завърнали в С. става над 988 868 души. Посочено е, че ВКБООН и партньорите продължават да осигуряват нехранителни и основни хуманитарни стоки, както и психологическа помощ, като се откриват и училища за обучение и закрила, предоставят се прави услуги и индивидуални консултации. На 19 юни 2025г. В. комитет на С. за избори на Народно събрание обявява намерение да създаде Народно събрание. Швейцария отменя наложените на С. икономически санкции, а на 18-19 юни 2025г. сирийският министър на здравеопазването посещава Турция и подписва протокол за Кардиологична болница в Д. и Онкологична болница в А.. Отчетено е, че мотивацията на завръщащите се сирийци включва подобрена сигурност, събиране на семейства, като провинция А. остава водеща дестинация за завръщащите се лица, следвана от Идлиб, Д. и Х.. Предвид изложеното в справката на Дирекция „Международна дейност“ не се споделят изводите за наличие на безогледно насилие в държавата по произход на жалбоподателя като пречка за отнемане на хуманитарния му статут.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение на Председателя на ДАБ е правилно и законосъобразно, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 15.09.2025г. на М. У. С., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., чрез процесуален представител, срещу Решение № 4144/21.07.2025г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което е отнет хуманитарен статут на жалбоподателя на основание чл.78, ал.5 вр. чл.17 ал.4 вр. чл.13 ал.1 т. 7 ЗУБ.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на съобщението.

СЪДИЯ:

